

Lakossági felzúdulás az anyaotthon építése ellen

Az önkormányzat megegyezésre törekszik a környékbeliekkel

Hat éve működik Érden a Lea Otthon, ahol krízishelyzetbe került édesanyák és gyermekeik juthatnak fedélhez és segítséghez. Most, mint lapunk előző oldalán írtuk, új épületbe költöznének, ám az építkezést nem tudják elkezdeni a környéken élők tiltakozó csoportja miatt.

A tiltakozók csoportja az építkezés helyszíne előtt – a közterület-felügyelet és a rendőrség is jelen van, a rendbontás elkerülése végett

A négyezer négyzetméteres telken valamivel több, mint ezer négyzetméter alapterületű lesz az otthon, amely negyven embernek nyújt majd fedelelet. Többen azt kifogásolják, hogy Parkvárosban „ekkorá” intézmény épülhet Az egyik környéken lakó hölgy – maga is édesanya – lapunknak úgy nyilatkozott: részint nem érti, hogy lehet egyáltalán lakóterületre felhúzni egy ilyen méretű anyaotthont – bár, mint fogalmazott, egy óvoda ellen nem tiltakozna, hiszen az nem a nap 24 órájában működik –, másrészt a biztonságukat félti.

Egy másik tiltakozó azt közölte, hogy a jelenleg működő otthon ellen rengeteg a feljelentés, „járt itt egy lakó a környékről, az mesélte, mennyi ott a betörés, a fenyegetés, és aki tudja, eladja a házát abban az utcában”. A tiltakozó említette az utca nevét is – ennek alapján azonnal kiderült, hogy nem a

Lea Otthonról, hanem egy más jellegű és fenntartású szociális intézményről van szó. A Lea Otthon intézményvezetője is megerősítette: ilyesmi soha nem fordult elő a környezetükben.

– Egyszer a szomszédba átesett egy üres mosószeres fla-

kon. Más atrocitásról nem tudok beszámolni. Sőt, a környékünkön élők, meg lehet kérdezni őket, gyakran segítenek nekünk adományokkal, önkéntes munkával – hangsúlyozta Varga-Hegyi Eszter. Mint elmondta, az önkormányzat javaslatára a tiltakozók képviselőit körbe fogják vezetni az intézményben, hogy meggyőződjhessenek róla a saját szemükkel: előítéleteik, félelmek nem megalapozottak.

– Tudni kell azt is: nem minden jelentkezőt veszünk fel; szakmai szempontok alapján, alapos felvételi beszélgetést követően döntünk arról, hogy ez az ellátási forma ténylegesen segítséget jelent-e a bajba kerülőnek. Drogosok, prostituáltak természetesen nem kerülhetnek be az otthonba. Olyan édesanyákat fogadunk be a gyermekükkel, akiknek a lakhatási körülményei nem megfelelőek, bántalmazás elől menekülnek, illetve a család, a férj nem fogadja el a születendő gyermeket – tájékoztatt az intézményvezető.

A Lea Otthon ügyébe az önkormányzat is bekapcsolódott. T. Mészáros András múlt szerdai polgármesteri sajtótájékoztatóján vázolta a kialakult helyzetet, megjegyezve: az anyaotthon más helyszínen évek óta működik már Érden, és soha

nem volt semmiféle lakossági felzúdulás emiatt.

– A tiltakozók akciója nehezen érthető. Az arra jogosultaknak minden lehetőségük megvolt, hogy az építkezéssel kapcsolatos eljárásba beleszóljanak, ezen túlmenően pedig sem a tulajdonos, sem a hivatal nem követett el semmiféle méltánytalanságot – hangsúlyozta a polgármester, aki kérdésünkre elmondta: az épület ereszmagassága ugyanakkora lesz, mint a környező házaké, a telek beépítési aránya pedig alatta marad az előírt 30 százaléknak, így az előírásoknak minden tekintetben megfelel.

Ami a továbbiakat illeti: a városvezetés egyeztető tárgyalást kíván összehívni az alpolgármester, az országgyűlési képviselő, Hajdu Ferenc atya és a tiltakozó lakók képviselőinek részvételével.

– Szeretnénk megmutatni a működő Lea Otthont is a lakóknak, hogy megismerkedhessenek a körülményekkel, beszélgethessenek az itt élőkkel – mondta T. Mészáros András, aki reméli, mielőbb megegyezés születik a tiltakozók és az építetők között. Hajdu Ferenc atya is bízik abban: ha az emberek a saját szemükkel látják, hogy ez az otthon nem sérti az érdekeiket, ugyanolyan befogadó közösségre találnak majd Parkvárosban is, mint a jelenlegi helyükön. Az otthon címe egyébként nem nyilvános – így kívánják védeni a bajba jutott anyákat az esetleges további bántalmazásoktól.

Aki többet szeretne megtudni az otthonról, az itt élőkéről, a www.lea.hu oldalon nemcsak az intézmény működésével, de pár édesanya történetével is megismerkedhet.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete

Jó hír, rossz hír

Már a megkülönböztetés is kifogásolható, hiszen ki dönti el, hogy egy hír jó vagy rossz? Az is lehet, hogy ami valakinek jó, az másnak egyáltalán nem, ráadásul az idő múlásával a minősítés is ellenkezőtlennek ítélnünk, esetleg holnap már örvendezésre ad okot, vagy éppen fordítva – óvatosan kell tehát bánnunk ezzel a jó-rossz értékeléssel.

Más a helyzet, ha a híreket valaki vagy valakik szándékosan formálják, valóságtartalmuktól függetlenítik, vagyis manipulálják, hogy szándékuk szerint legyen pozitív vagy negatív hatása. Középkorúak vagy idősebbek még emlékezhetnek rá, hogy volt időszak, amikor a sajtó tele volt úgynevezett jó hírekkel. Győztünk munkaversenyen, megnyertük a széncsatát, sztahanovistákat köszöntöttek a filmhíradóban, Micsurin módszerével ágas búbáz természetettek a téészekben (egy száron legalább három kalásza volt), és így tovább. Ma már sokan azt se tudják, ki volt Sztahanov vagy Micsurin – és a manipuláció módszerei is finomodtak. A cél továbbra is a befogadó közeg, a nagyközönség megtévesztése, legfeljebb most nem azért, hogy feltétlenül a Népfront jelöltjére szavazzon legközelebb. Napjainkban a főcsapás iránya a bevétel, az üzlet, ami egyaránt lehet több pénz vagy nagyobb hatalom megszerzése. A szörnyűségeket, a borzalmas esetek leírását és képeit sajnos meglehetősen sokan szeretik nézegetni, szívesen hallgatják az ilyen híreket, ennek pedig nagyon örülnek a hirdetőik. Az eredményt meg lehet nézni a médianak ebben a szektorában: általában nem olyan ismert ember szerepel, aki rendezetten, kiegyensúlyozott családi környezetben

él, az nem érdekes, hanem aki sorozatban váltogatja élettársait, némelyiket meg is rugdossa, javait elveszi, és itt-ott létrehoz egy jobb sorsra hivatott kisgyereket. Annak pedig, aki befolyásolt állapotában autójával egész életére rokkanttá tesz egy másik embert, hónapokon át bérelt helye van a címlapokon, róla beszélnek, írnak, szóval népszerű, közönségvonzó.

A hírekkel történő ügyeskedés másik fajtája talán még kártékonyabb. Itt a cél a zavar-keltés, a félelemérzet beültetése az emberekbe, ugyanis a bizonytalanná tett ember már könnyen irányítható, befolyásolható. Országos és regionális példák sorát láthatjuk nap mint nap. Néhány ismertebb változat: „elveszik a nyugdíjakat”, „bezárják az iskolákat” vagy „megszűnnek a kedvezményes vasúti jegyek”. Gyakoriak a helyi, regionális változatok is: „nem lesz itt soha csatorna, a befizetett pénzt „elvitték offsorba””. Vagy: „nem fog felépülni az óvoda, elfogyott a pénz”. És a legújabb: „egy anyaotthon nagy veszélyekkel jár”. Hogy miért? A valótlanságokat tartalmazó kifogások közül több elolvasható kétrészes beszámolóinkban lapunk második és harmadik oldalán. A lényeg mindenképp az, hogy ezúttal is akadtak, akik visszaélve a szabad véleménynyilvánítás lehetőségeivel, manipulálják, torzított hírekkel elbizonytalanítják, megzavarják az embereket.

A választóvonal ebben az esetben sem jó és rossz, hanem igaz és hazug hírek között húzódik.

[Handwritten signature]

Piacok

az áruforgalom bőségét, nagyságát, milyenségét – akár az ember főüthőre –, amely állandóan és hűen mutatja az adott ország gazdaságának lüktetését.

Az Érd nagyközségi piac a XIX. század vége felé a Pelikán Szálloda és Nagyvendéglő szomszédságában, a Felső utca és a mai 70-es autótút találkozásánál alakult ki. Lökést adott fejlődésének 1935-ben az Ófaluba vezető bármelyik utcai ablakán kinéztem, akkor az örökre nyüzsgő, mozgó, színes, zsivajos piactér megszokott látványa tárult eléem. A piacnak a múlt század közepéig, ez volt hétköznapi képe.

A hetivásárok napjain a kofák kuporgó, trécselő sorát látványosan kiegészítették a teheneket, sertéseket, juhokat, kacsákat, libákat felvonultató, szekerekkel érkező gazdák meg a lókupecsek. Ilyenformán gyerekként érzékeltem, hogy a helyi piac az adott korban tükrösképe a környék és tágabb értelemben az egész ország gazdasági helyzetének. Kezdő újságíró koromban már nagyon is tudtam, hogy a piacok aznapi felhozatala és kínálata, ehhez a vevők árukeresésének iránya többet árult el országunk gazdasági helyzetéről, mint a vezércikkékvagy a közgazdasági rovatok kör-mönfontan elemző írásai. Ezért aztán külföldön, egy-egy város-ba eljutva nem az áruházakat, hanem a város piacát kerestem fel elsőként, mert ezek mutatták meg

vétek, hanem bűn lett volna ezeket a piacokat kiebudalni a főváros területéről. Maradt tehát a vásárcsarnoki megoldás, mint bevált forma. Európa fővárosait járva ezt tapasztaltam Bécsben, Prágában, Berlinben, Rómában, Stockholm-ban és Európa kisebb városaiban is, hogy a történelmi leg kialakult piacokat meghagyva helyükön, modernizálták a helyszínt, a mai igényeknek megfelelően. A svédék fővárosában a Zenepalota előtti téren kora reggeltől délután hatig zöldség- és gyümölcs piac van, aztán bezárják. Elmés automata süllyeszti el az egészet, kerámiaburkolat fedi be, majd vízsugarakkal mossa le a piac helyét, egy perc alatt.

A mi városi piacunkról csak annyit, hogy egyre néptelenedik. Az idősebbek és a kocsi-val nem rendelkezők csak a ritka és olykor kimaradó autóbuszjáratok miatt nem vagy alig látogathatják. E helyről el kívánnakozni. Ma még nincs késő! Az Óvárosi beton-út csatlakozásánál, a körforgalom szomszédságában ki lehetne alakítani térségét, és ezzel visszahozni „történelmi helyére” a város piacát. A terület főle könnyűszerkezetes építmény felhúzásával megoldódnék a probléma. Úgy hallom, ehhez sokan saját anyagi javaikkal is hozzájárulnának. Megoldás lehetne a volt buszpályaudvar helyét és területét felhasználni. Ezen a helyen is otthon érezné magát a városi piac. Hogy kik árusíthatnának itt? Akik zömében most: a városban élő őstermelők, kistenyésztők, kisiparosok és kiskereskedők.

Bíró András

HIRDETMÉNY

a 2011. évi népszámlálásról

A 2009. évi CXXXIX. törvény alapján Magyarország területén a 2011. október 1-jén 0 órakor fennálló állapot alapulvételével

NÉPSZÁMLÁLÁST

kell tartani, amelynek sikeres végrehajtásához kérjük az Önök együttműködését.

Az adatfelvétellel

2011. október 1-je és október 31-e között

a településen található lakásokban, lakott üdülőkben, lakott egyéb lakóegységekben és a közösségi szálláshelyeken kerül sor. A népszámlálás során kérdőívet kell kitölteni a lakóhelyről és mindenkiről, aki ott életvitelszerűen él.

Az adatszolgáltató a népszámlálási kérdőívet kitöltheti önállóan interneten vagy papíron, valamint a számlalóbiztosnak válaszolva.

Az internetes és a papír alapú önkitöltésre 2011. október 1. és 2011. október 16. között van lehetőség.

Az adatszolgáltatás név nélkül történik és a válaszadás kötelező, kivéve a nemzetiségre, az anyanyelv-re, a vallásra, a tartós betegségre és a fogyatéko-ságra vonatkozó kérdéseket. A kitöltött kérdőívek adatai csak statisztikai célra használhatók.

A számlalóbiztosok egyedi, névre szóló, a személyi igazolvánnyal együtt érvényes igazolvánnyal rendelkeznek, hivatalos személynek kell tekinteni őket.

Kérjük, hogy akik adatszolgáltatási kötelezettségüknek a fent meghatározott időszak alatt nem tettek eleget, azok 2011. november 1. és 8. között jelentkezzenek népszámlálási összeírás céljából a lakóegységük szerint illetékes polgármesteri hivatalban.

Az adatszolgáltatói csomagokat a számlalóbiztosok 2011. szeptember 27.–2011. szeptember 30. között kézbesítik az adatszolgáltatókhoz. Felhívjuk a lakosság figyelmét a házszámok, ajtószámok kihelyezésének fontosságára.

Az adatszolgáltatói csomag nem reklám vagy szóróanyag, hanem a népszámlálás nélkülözhetetlen nyomtatványait tartalmazza.

Települési népszámlálási felelős, jegyző